

[Justitsministeren]

effektivisere tvangsinddrivelsen. Når jeg således ikke her og nu kan støtte beslutningsforslaget, skyldes det ikke så meget principiel uenighed, men derimod at vi bør vente og se, hvad disse initiativer kan føre til, før vi skrider til en stort anlagt lovrevision på dette område.

Pia Gjellerup (S):

Der bliver færre restanter, men restancerne ser fortsat ud til at stige, om end det ikke er i den samme takt, som vi har set det tidligere. Sådan kommer meldingerne til os fra de mange instanser, som har penge til gode hos borgere og virksomheder. Vi kan derfor allerede drage den konklusion af mange års indsats, at de mange initiativer, der er taget i de senere år for at inddrive restancer til det offentlige mere effektivt, kun næsten har kunnet holde trit med gældsudviklingen.

I Socialdemokratiet har vi været forrest, når der skulle tages initiativer, der kunne standse og vende – det må forhåbentlig også komme – udviklingen i de offentlige restancer. Langt hen ad vejen har vi mødt velvilje fra SF – der i dag følger tråden op – og fra flere andre partier i Folketinget. Det er lykkedes at nå til enighed ved vedtagelsen af de to seneste finanslove mellem henholdsvis de tidligere og de nuværende regeringspartier om indgreb, der har styrket det offentliges stilling over for skyldnerne.

I disse aftaler er der endnu emner, som vi arbejder med den endelige udmøntning af. Herunder hører spørgsmålet om udformningen af et skyldnerregister under en eller anden form, der opfylder såvel retssikkerhedsmæssige krav som krav til effektiviteten. Det gælder også spørgsmålet om udformningen af et næringsforbud – som også kaldes mange andre ting – af en mere generel form end det, vi allerede har gennemført på en række mere specifikke fagområder. Her har vi set gode resultater på bl.a. hyrevognsområdet, hvor de ved første øjekast temmelig skrappe bestemmelser har været med til at højne erhvervet ved at luge nogle uheldige elementer ud. Det har været til gavn for de dygtige og ordentlige vognmænd, der både slipper for, at andre slider på deres renommé, og for at skulle betale andres gæld. Det er et eksempel, som vi kunne gentage i forhold til andre grupper, hvor vi også har foretaget lignende indgreb.

Her er vi i virkeligheden ved kernen af hele diskussionen, nemlig at indsatsen imod dårlige betalere er en indsats, der gavner alle dem, der svarer enhver sit.

Justitsministeren har nævnt nogle af de nye initiativer, som regeringen arbejder med, og som vi i Socialdemokratiet fuldt ud støtter. Som det er forslagsstillerne bekendt – og det refereres der også venligt til i bemærkningerne – stillede Socialdemokratiet en række beslutningsforslag på restanceområdet tilbage i foråret 1991. Jeg genkender en række af de overvejelser, som vi gjorde os dengang, i SF's beslutningsforslag. Vi foreslog dengang, at man indledte arbejdet med at skabe en samlet inddrivelseslov. Systematiseringen af de mange overvejelser og opfølgningen af dem har været til stor hjælp i det arbejde, der siden fulgte.

Jeg har dog også haft lejlighed til som en af initiativtagerne at se nogle af svaghederne i en sådan ensretning af behandlingen af meget forskellige typer offentlig gæld. Vi er i Socialdemokratiet kommet til den erkendelse, at resultatet af en total ensretning af reglerne ikke vil stå mål med anstrengelserne. Det vil betyde mere bureaukrati og mindre effektivitet i det arbejde, vi lægger for dagen for at øge indsatsen for at inddrive restancerne.

Men modsætningen er god at have, for det betyder, at reglerne ændres stille, men sikkert, så der bliver en større konkret effektivitet, hvor midlerne tilpasses de enkelte typer restancer, og hvor midlerne harmonerer med hinanden. Jeg kan derfor på Socialdemokratiets vegne konkludere, at vi selvfølgelig – og det vil også være fremgået af arbejdet i de senere år – fuldt ud deler det helt overordnede synspunkt, der ligger bag SF's forslag. Men vi er ikke fuldt ud enige i mere. Sådan som det også har vist sig ved, at vi ikke yderligere har fulgt op på ideen om at lave en samlet inddrivelseslov, er vi ikke enige i den anviste løsning.

Justitsministeren har kommenteret en række enkeltelementer, som jeg vil tilslutte mig, bl.a. fordi jeg ikke har mere tid. Derfor vil jeg afslutningsvis melde, at vi vil afvise forslaget. Men jeg synes, vi skal benytte udvalgsarbejdet til at finde frem til de emner, som vi kan samles om, og som vi i fællesskab vil kunne realisere.

Kirkegaard (KF):

Man kan ikke være uenig med SF i, at det er